

i Bemærkningerne som den Sum, der skal til, ikke slaar til, saa maa Lodsejerne betale mere og Ringkøbing By ligesaa, idet deres Tilskud jo er fastsat procentmæssigt. Hertil kommer ifølge Lovforslagets § 4 Udgifter til Digeanlæg, og det forudsættes, at Staten yder indtil $\frac{1}{3}$ af Udgifterne hertil.

Baade det foreliggende Forslag og de tre andre Forslag, jeg har nævnt, hviler helt og fuldt paa det Forslag, som i 1915 blev stillet af Kommissionen af 1914. Forslagene gaar ud paa — man kan se det i Kommissionens Betænkning Side 37 —, at der skal bygges en regulerbar Sluse i den indre Dæmning ved Hvide Sande, og denne regulerbare Sluse — altsaa en Sluse med Stigbord saaledes, at man kan regulere Vandstanden i Fjorden og forhindre, at der strømmer mere Vand ud, end man ønsker, og ogsaa saaledes, at man kan lukke for Havvandet — skal bygges i Forbindelse med en Kammersluse, altsaa en Sluse, hvorigennem der kan sejles. Naar man har tilvejebragt dette Sluseanlæg, venter man at faa en Brakvandstilstand inde i Ringkøbing Fjord. Jeg tror, man med Rette kan sige, at det kan være tvivlsomt, om der vil blive en Væsenforskel, hvad Vandets Salt-holdighed angaar, mellem den Tilstand, der herefter vil blive i Ringkøbing Fjord, og saa den nuværende Tilstand; i Øjeblikket er der jo, i hvert Fald for den overvejende Del af Fjordens Vedkommende, Ferskvandstilstand.

Mit Parti stiller sig ikke afvisende overfor Spørgsmaalet, det har vi ingen Sindsgjort. Vi stiller os heller ikke afvisende overfor Forslaget, saaledes som det her foreligger. Jeg vil i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at Socialdemokraterne i Samlingen 1913—14 stillede Forslag om, at der eventuelt skulde bygges en Afvandingssluse ved Hvide Sande; Ringkøbing Fjord skulde saa straks gøres til et Ferskvandsbassin; og hvis man vilde drage den fulde Konsekvens af Forslaget, maatte man sænke Vandstanden i Ringkøbing Fjord saa meget, at en Del af de Arealer, som nu ikke er opdyrket, men henligger til Græsning, kunde opdyrkes. Beboerne har vist gennemgaaende modsat sig en saadan Ordning, og jeg maa indrømme, at der kan gives en Del vægtige Grunde for, at man ikke skal gaa bort fra den nuværende Tilstand eller i hvert Fald ikke gaa til en saadan Sænkning af Vandstanden i Ringkøbing Fjord, at det bliver nødvendigt at opdyrke store Dele af Arealerne. Saaledes som Ejendomsforholdene er derovre, vil det

maaske nok volde saa store Vanskeligheder, at det kan være tvivlsomt, om man kan faa Beboerne til i Løbet af en overskuelig Tid at indrette sig derefter. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Kommissionen af 1914, der har stillet det Forslag, som Regeringen har bygget sit Forslag paa, udtrykkelig fremhæver, at man maa regne med før eller senere at gaa over til Ferskvandstilstand. Jeg ved ikke, hvad der er Aarsag til, at Kommissionen har stillet sig paa dette Standpunkt. Jeg tør ikke sige, at det er, fordi den tvivler paa Muligheden af at gennemføre den regulerbare Frisluse paa en saadan Maade, at den bliver tilfredsstillende. Men det ser jo noget mærkeligt ud, at Kommissionen, der stiller Forslag om denne Sluse, gennem hvilken der strømmer Vand baade fra Ringkøbing Fjord ud i Havet og ind i Fjorden, siger, at man ad Aare maa vente at komme til Ferskvandstilstand. Enhver, der interesserer sig for Spørgsmaalet, vil kunne se det i Kommissionens Betænkning, der antagelig vil kunne faas i alt Fald i Rigsdagens Bibliotek.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne sige, at vi afviser ikke Forslaget, vi vil som altid i alle de Aar, denne Sag har været til Behandling, tage sagligt paa den. Vi stiller os blot, som det ogsaa fremgaar af mine tidligere Udtalelser ved Sagens Behandling i 1915—16, 1916—17 og 1918—19, paa det Standpunkt, at vi maa have saa nogenlunde Sikkerhed for, hvor store Midler der skal anvendes, saaledes at Udgifterne ikke til syvende og sidst bliver flere Gange større end dem, man nu regner med, og at vi navnlig i videst muligt Omfang maa have Sikkerhed for, at naar Pengene er brugt, er de ogsaa kommet til Nytte. Jeg synes, det er et Forlangende, som vi ikke blot har Ret, men ogsaa Pligt til at stille, da der jo her er Tale om meget store Beløb. Hidtil har Forholdet desværre været saaledes, at Vandbygningsvæsenet ikke gav os nogen egentlig Sikkerhed i sine Udtalelser. Jeg har mange Gange, naar jeg har set dets Udtalelser og Indstillinger, sagt til mig selv, at hvis Vandbygningsvæsenet i andre Spørgsmaal stillede sig paa et lige saa vagt Grundlag som her, vilde det aldrig komme i den Situation, at man vilde kunne sige, at dets Forslag ikke duede. Saaledes som Forslaget foreligger nu, synes jeg ogsaa, at Vandbygningsvæsenet er kommet lovlig nemt om ved det. Der findes vel en lille indirekte Udtalelse af den nuværende Vandbygningsdirektør paa Side 6, men den tilfredsstiller mig ikke. Jeg haaber, at vi i Udvalget kan faa en klarere Udtalelse af